

Ραϊκές μοιρομαχίες, που τις περισσότερες φορές μόνον υλικό για φάρσες δίνουν.

ΑΠΟ ΠΡΟΧΘΕΣ

ὁ κ. Θεοτοκῆς μετ' τὴν παραίτησί του κατέκτησε τὸν τίτλον τοῦ ΤΙΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ.

Ἔτσι, ὡς Θεοτοκῆς τὸν Τίμιον, θὰ τὸν ἀναφέρει ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῶν τελευταίων χρόνων, — ἡ ἱστορία ἡ γεμάτη ἀπὸ τὸν βούρκο τῆς ἰδιοτελείας κι' ἀπὸ τῆς Ἀρχομανίας τὸν Πριαπισμοῦ.

Καὶ ὁ τίτλος δὲν εἶνε μικρός. Ἀπέναντι τοῦ ἀρχομανοῦς κρονολήρου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε κ' εἰς ἀδελφοκτονίαν ἀκόμη νὰ σπρώξῃ τὸν Λαὸν γιὰ νὰ ξαναπάρῃ στὸ τρεμουλιαρικό χέρι του τὰ ξεφτυσμένα γκέμια τῆς Διοικήσεως, ἀνυψώθηκε αὐτὸς μεγαλοκαρδὲς, τίμιος, εὐγενής, ἱππότης, φιλόθρωπος καὶ πατριώτης καὶ ξαναπέταξε πάλι στὰ σκουπίδια τὴν Ἀρχή, γιὰ νὰ μὴν αἰματοκυλίσῃ τὴν χώρα, γιὰ νὰ μὴν ἀνυψώσῃ βωμόν ἀπὸ πτώματα μπροστὰ στὸν Ἀρχιδημοκόπο τῆς Καρχαλοῦς.

Μᾶς χρειάζεται Δυνατὸς γιὰ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸν γκρεμὸ ποῦ μοιραίως κατρακυλάμε. Τὸ εἶπαμε καὶ τὸ ξαναεἶπαμε. Ἀφοῦ δὲ μὴν ὑπάρχει ὁ Δυνατὸς, ὡς παρηγορούμεθα τοῦλάχιστο μετ' τὸν Τίμιον, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ πεθάνουμε ἐν εἰρήνῃ, ὡς Ἕθνος κι' ὄχι ἐν ἀλληλοσπαραγμῷ, ὅπως τὸ δυνερωπλεῖ καὶ τὸ ἐπιδιώκει ὁ γηραιὸς γεννήτωρ τοῦ Ἀναρχισμοῦ.

ΗΤΑΝ

καθολοκληρία περὶ τὸ νὰ δηλώτῃ ἐπισημότατα ἕνα: ἀπὸ τοὺς κορυφαίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πῶς οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννη δὲν ἔχουν καμμιὰ διάθεσι: νὰ ρίξουν τὴν Κυβέρνησι.

Αὐτὸ τὸ ξέρουμε ἀπὸ καιρό. Ἀφοῦ ὁ κ. Ἐθνάρχης ἐκοπίασε νὰ πέσῃ, δὲν εἶχε βέβαια καμμιὰ ὄρεξι: νὰ ξαναβῇ τόσο γρήγορα στὴν Ἀρχή.

Ἄλλος λόγος, ἂν τὸν ἀνέβαζαν διὰ τῆς βίας, ἂν τὸν μετακόμιζαν στὴν Ἀρχή.

Μήπως μπορεῖ ὡς Πρωθυπουργὸς νὰ κινή ἐπαναστάσεις καὶ νὰ σαλιαρίξῃ γιὰ τὸ κατὰ κράτος τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ;

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

(Ἡ γνώμη τῶν κ. κ. Πάλλη κ' Ἑφταλιώτη)

Σήμερα ποῦ τελιώνει ἡ μετάφρασι τοῦ «Τίμων», ἡ ὁποία σὲ λίγο βγαίνει καὶ σὲ βιβλίον, δημοσιεύουμε καὶ τὴν γνώμη τοῦ κ. Πάλλη καὶ τοῦ κ. Ἑφταλιώτη γι' αὐτὴν — μιὰ γνώμη ἡ ὁποία ἔχει ὅλο τὸ κύρος, ἀφοῦ προέρχεται ἀπ' ἀνθρώπους εἰδικοὺς, ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς, σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Τὴν γνώμη τοῦ ὁ κ. Πάλλης τὴν διατυπώνει καθαρῶτα σ' ἕνα γράμμα τοῦ ποῦ ἔστειλε στὸν κ. Βουτιρίδη καὶ τοῦ ὁποῖου τὰ τελευταῖα λόγια ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν καὶ ὡς ὁδηγὸς γιὰ ὅσους καταγίνονται σὲ μεταφράσεις ἀρχαίων εἰς ξένων ἔργων:

15/28. 6. 1903

Liverpool.

Φίλε κ. Γιουτιερίδη,

Μοῦ ἔκανες μεγάλην τιμὴν — καὶ μοῦ προξένισες μεγάλην χαρὰ — μετ' τὴν μετάφρασί σου καὶ τ' ἀφιέρωμά. Ἡ χαρὰ μου εἶνε βέβαια καὶ προσωπικὴ, μὰ ἔρχεται πρὸς πολλὴ ἀπὸ τὸ θάρρος ποῦ ἐδειξες. Γιατὶ, παιδί μου, ἀφ' ἧς ἀρετὴ λείπει περισσότερο ἀπὸ τὸ Ἕθνος μας τὴν ἑκατοντάδες χρόνια, τὸ θάρρος — τὸ ἠθικὸ τὸ θάρρος καὶ τὸ φυσικὸ τὸ θάρρος. Σὲ

συγχαίρουμαι λοιπὸν ἐσένα, καὶ συγχαίρουμαι καὶ τὸν ἐαυτό μου ποῦ μετ' ἐνὰ παλικαρι.

Ἡ μετάφρασι μᾶς ἄρεσε πολὺ. Ὅπως σὺ στὰ μοῦ ἔλεγε ὁ φίλος Ἑφταλιώτης, κατόρθωσε νὰ διαβάξῃται σὰν τὸ πρωτότυπο καὶ ἀφ' οὗ δείχνει μεγάλην τέχνη. Μὴ νομίσῃς ὅμως πῶς ἔφτασες στὸ ξετελιωμένο. Ἀφ' οὗ δύσκολα κατορθώνεται ἀπὸ πρωτόπαιρους, μὰ θὰν τὸ κατορθώσεις τοῦ λόγου σου μ' ἐπιμονὴ καὶ μελέτη. Ἄ μ' ἀφίνεις νὰ σοῦ δώσω μιὰ συμβουλὴ, εἶνε ἀφ' ἧς. Ὅτα διαβάξεις τὸ πρωτότυπο, σοῦ παρασταίνει ὁ νοῦς σου μιὰ εἰκόνα. Ἀφ' ἧς τὴν εἰκόνα πρέπει νὰ δώσῃς τὸ μετάφρασμα. Συχνὰ μιὰ λέξι, μιὰ συλλαβὴ, μιὰ συναρμοσίαν τὴ χαλνᾷ. Ἡλεῖ τότε συλλογὴ, σκέψῃ, δοκιμὴ κατὰ κάθε γραμμὴ, μιὰ ὥρα, ἴσως μιὰ μέρα, ἴσως μιὰ βδομάδα. Κάνε τὸ ἀπόφασι πῶς θὰ κάνεις ἀφ' οὗ τὸν κόπο. Στὴν ἀρχὴ θὰ εἶναι πολὺ μεγάλος. λίγο λίγο θὰ λιγοστεύει.

Σὲ ἀσπάζουμαι

Ὁ φίλος σου

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Ὁ κ. Ἀργύρης Ἑφταλιώτης μᾶς γράφει γιὰ τὴν μετάφρασι τοῦ «Τίμων»:

«... Ἀπὸ τὰ πρὶν ἐπιτυχημένα εἶνε ἡ μετάφρασι τοῦ Λουκιανοῦ — ἀπὸ γυμνασμένη καὶ σωστὴ ρωμαϊκὴ πέννα. Μᾶς διδάσκει αὐτὴ ἡ μετάφρασι κ' ἕνα πολὺ σπουδαῖον, πῶς ἡμποροῦμε νὰ κρατήσουμε τὰρχαῖα ἔθνη τοῦ Λουκιανοῦ μ' ὅλες τῆς χάρες του, κι' ὡς τόσο νὰ γράψουμε σωστὰ ρωμαϊκά. Δοκιμίστέτε το αὐτὸ μετ' ἡμετέρας π. χ. κείμενον καὶ νὰ διῶτε τί σαλᾶτα θὰ βγῇ. Καὶ τί ἄλλο συμβαίνει αὐτὸ παρὰ πῶς ἡ ἀρχαία κι' ἡ νέα εἶνε μίαννα καὶ κόρη καὶ πῶς ἡ κόρη σὰν πάρῃ τὸ ἦθος τῆς μίαννας τῆς, δὲ φαίνεται καθόλου ἀφύσικη; Ἀλλὰ εἶνε νὰ βῇ τὰ παλιά τῆς τὰ ροῦχα, καθὼς ἡμεῖς κάμνουμε μετ' τὴν καθαρεύουσα...»

Ο 'ΝΟΥΜΑΣ,

ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλο δὲν θὰ πωλῇται πρὸς τοὺς δρόμους ἀπὸ τοῖς κ. κ. ἐφημεριδοπώλας, ἀποσυρόμενος καθολοκληρίαν ἀπὸ τὸ δραστηριώτατον κεντρικὸν Προκτορεῖον τῶν Ἑφημερίδων, τὸ ὁποῖον εὐδοκιμώτατα διευθύνει ὁ κ. Σπύρος Ταγγάρης, παρασημοφορηθεὶς μάλιστα καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀλτρουϊστικωτάτην δρασίαν του ὑπὲρ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου.

Τὸ φύλλον λοιπὸν θὰ πωλῇται μόνον στὰ Κιόσκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας, Ὑπουργεῖου Ἑσωτερικῶν καὶ σταθμοῦ Τροχιοδρόμου (Ὁφθαλμιατρεῖον).

Προσεχῶς θὰ ὀρίσουμε κι' ἄλλα κέντρα πωλήσεως.

Στὶς ἐπαρχίας δὲν θὰ ποστέλλεται καθολοκληρίαν. Ὅσοι ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ φύλλον ἡμποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν ἀπ' εὐθείας μετ' τὸ γραφεῖον τοῦ «Νουμά», προπληρώνοντες δυὸ δραχμὰς γιὰ κάθε τριμηνίαν.

Τὸ διάδημά μας αὐτὸ πιθανὸν νὰ τὸ ἐξηγήσουμε ἀργότερα, ἂν νομίσουμε ἀπαραίτητη τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν. Σήμερα περιοριζόμεθα νὰ δηλώσουμε στοὺς ἀναγνώστες μας ὅτι ὁ «Νου-

μάς» θεωρεῖ ἄρκετὸ τὸν ἐξάμηνον ραγιαδισμόν, τὸν ὁποῖον ἐδούλεψε στὸ Σουλτανάτο τῶν Ἑφημερίδων, καὶ ἀνακτᾷ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης ἐξαμηνίας, τὴν ἐλευθερίαν του.

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Φίλατε «Νουμά»,

Ὑπὲρ τῶν ἔργων... καὶ κατὰ τῶν χρεωκοπιῶν...

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων μετὰ 1—2 τετραετίας ἀσφαλῶς θὰ χρεωκοπήσῃ καὶ κρούμεν τὸν κώδωνα ἐγκαίρως...

Κατ' ἀρχὴν εἴμεθα ὑπὲρ τῶν ἔργων, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν σκοπίμων ἔργων καὶ οὕτω νὰ ἐννοούμεθα:

Τί ἐγένετο κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν... ἀπέραντος ἐπέκτασις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως... δηλαδὴ νέοι δρόμοι, φωτισμός παντοῦ καὶ λοιπὰ... δὲν θέλομεν νὰ ἱπνουήσωμεν, ὅτι ταῦτα ἐγένοντο πρὸς δημιουργίαν οἰκοπέδων καὶ πρὸς βλάστην τῆς κυρίας πόλεως...

Δηλαδὴ, τοῦ λοιποῦ ὁ Δῆμος θὰ φροντίζῃ, θὰ ἐξοδεύῃ καὶ δι' ἀνύπαρκτον πόλιν, καὶ διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων.

Ἀλλὰ διὰ τὴν κυρίως πόλιν τῶν Ἀθηναίων τί ἐγένετο; Ἀύξησις τοῦ ὕδατος 4—6 ὀκάδας μετὰ δαπάνην ἑκατοντάδων χιλιάδων καὶ τὸ κατὰ μέρος καὶ ὀλίγη καθαριότης.

Ἀλλὰ ποῦ τὰ σχέδια τοῦ Βακκά κλπ., κλπ. διὰ τὴν κυρίως πόλιν; Ποῦ οἱ περιφερικοὶ δρόμοι τῆς Ἀκροπόλεως; Ποῦ οἱ ὑπόνομοι, ὁδοστρωσίς καὶ λοιπὰ;

Φροντίζομεν διὰ 5—10 χιλ. οἰκοπεδούχους καὶ χανταμώνομεν 150 χιλ. οἰκονομικῶς, ὑπὸ ἔποψιν ὑγείας, μέλλοντος τῆς πόλεως κλπ.

Ζημιόνομεν τὰ συμφέροντα 150 χιλ. ἀνθρώπων καὶ φροτίζομεν διὰ 5—10.

Ἡ πόλις νὰ διαίρεθῃ α') εἰς τὴν κυρίως πόλιν, β') εἰς τὰ προάστεια καὶ γ') εἰς τὰ οἰκόπεδα.

Πρῶτα διὰ τὰς Ἀθήνας... καὶ ἐπειτα διὰ τὰ οἰκόπεδα...

Καὶ σ' αὐτὴν τὴν πρόβλεψιν ἔπαιον ὁ κ. Δήμαρχος ἔξω φοβερὰ... καὶ θὰ μᾶς ἐνθυμηθῇ. Μετὰ 1—2 τετραετίας θὰ ἴδῃ τὸ ὅλον ἔργον του, δι' ὃ ἐπαίρεται καὶ τὴν καταστροφὴν ἣν φέρει εἰς τοὺς 150, οἵτινες, ἀναμφιβόλως, ταχέως θὰ τοῦ τὸ πληρώσουν.

Ὁ Δῆμος δὲν θὰ ἐπαρκῇ εἰς τὸ μέλλον νὰ κατασκευάζῃ δρόμους, νὰ συντηρῇ, νὰ ἔχῃ φωτισμόν καὶ στὰ χωράφια... εἰς ἀραιότατον πληθυσμόν, τοῦ δίδει δηλ. μελλούσας ὑποχρεώσεις ἄνευ λόγου, πρὸς ὄφελος τῶν οἰκοπεδούχων, πρὸς ζημίαν πάντων τῶν ἄλλων πολιτῶν καὶ χαντάκωμα τῆς πόλεως.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΞ ΦΑΛΗΡΟΥ Κ' ΕΚ ΟΙΤΥΛΟΥ

Φίλατε «Νουμά»,

Ὁ κουλουρτζῆς ἐκεῖνος ποῦ διαλαλεῖ κατωστὶς Ἰτζιτζιφίς, στὴν διασταύρωσι τοῦ Τροχιοδρόμου, τόσον μελωδικὰ τὰ ἐξ Πειραιῶς κ' ἐξ Φαλήρου κουλούρια του, κ' οἱ στρατιῶτες ἐκεῖνοι ποῦ χουν γραμμένα μετ' ἐλπίδι σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους τοῦ Πολυτεχνείου τὸ περίφημον «Ἐκ Οἰτύλου κ' Ἐκ Αἰγίου καταγόμενος» ἀποδείχνουν ὁλοφάνερα πόσο γελοῖους μᾶς λάνει ὁ δασκαλισμός.

Τὴν πρώτη φωνή, τὴν ἐξ Πειραιῶς, θὰ τὴν